

Postanowienie z dnia 22 kwietnia 1999 r.

III AO 1/99

Niedopuszczalna jest kasacja od prawomocnego orzeczenia Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego.

Przewodniczący: SSN Kazimierz Jaśkowski, Sędziowie SN: Jerzy Kwaśniewski (sprawozdawca), Tomasz Grzegorzczak

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 1999 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z zażalenia obwinionego Adama H. na zarządzenie Przewodniczącego Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego w W. z dnia 22 stycznia 1999 r. [...] o odmowie przyjęcia kasacji

p o s t a n o w i ł:

u t r z y m a ć w mocy zaskarżone zarządzenie.

U z a s a d n i e n i e

W zażaleniu na zarządzenie przewodniczącego Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego w W. z dnia 22 stycznia 1999 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji, pełnomocnik obwinionego zarzucił rażące naruszenie art. 46 i art. 55 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych oraz art. 463 § 1 KPK i art. 9 przepisów wprowadzających KPK z 1997 r. Podnosząc te zarzuty żalący się wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przyjęcie kasacji do merytorycznego rozpoznania.

Zażalenie nie jest zasadne. W świetle art. 55 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz.U. z 1991 r. Nr 8, poz. 27 ze zm.), przewidziana tamże rewizja nadzwyczajna przysługuje tylko podmiotom określonym w tym przepisie, nie służy natomiast stronie. Zgodnie z kolei z art. 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1995 r. o zmianie Kodeksu postępowania karnego (Dz.U. Nr 89, poz. 443), ilekroć ustawa szczególna - a taką jest m.in. ustawa z 1990

r. - przewiduje w postępowaniu dyscyplinarnym rewizję nadzwyczajną, Sąd Najwyższy stosuje odpowiednio przy jej rozpoznawaniu przepisy o postępowaniu kasacyjnym. Wprowadzenie zatem w 1995 r. kasacji do procedury karnej nie oznaczało, iżby konstrukcja rewizji nadzwyczajnej znana postępowaniom dyscyplinarnym uległa automatycznie przekształceniu w kasację. Jedynie przy rozpoznawaniu danej rewizji nadzwyczajnej należy stosować przepisy o postępowaniu kasacyjnym. Tym samym, zakres rozstrzygnięć podległych zaskarżeniu rewizją nadzwyczajną w postępowaniach dyscyplinarnych, jak i podmioty uprawnione do występowania z takimi środkami, określają nadal ustawy szczególne regulujące dane postępowanie dyscyplinarne. W niniejszym wypadku jest to powołana ustawa z 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii (...). Ustawa ta w art. 62 ust. 1 nakazuje odpowiednio stosować przepisy KPK, ale tylko w odniesieniu do kwestii nie uregulowanych wprost w tej ustawie, a dotyczących odpowiedzialności zawodowej lekarza weterynarii. Ponieważ kwestię przedmiotu i podmiotów rewizji nadzwyczajnej unormowano wyraźnie w art. 55, nie miał tu zastosowania art. 463 d. KPK (w brzmieniu nadanym wspomnianą nowelą z 1995 r.). Zgodnie zaś z art. 3 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Przepisy wprowadzające kodeks postępowania karnego (Dz.U. Nr 89, poz. 556), pozostają w mocy - także po 1 września 1998 r. - przepisy dotyczące przedmiotów unormowanych w kodeksie postępowania karnego z 1997 r., jeżeli mają charakter przepisów szczególnych. W konsekwencji, w kwestiach uregulowanych w art. 55 ustawy o zawodzie lekarza weterynarii nie ma też obecnie po wejściu w życie nowego KPK z 1997 r. zastosowania art. 520 obecnego KPK, uprawniającego strony do złożenia kasacji. Strona może na gruncie tej ustawy wystąpić ze środkiem zaskarżenia od orzeczenia organu drugiej instancji jedynie w sytuacji opisanej w art. 46 ust. 2 ustawy.

Skoro zatem kasacja strony od prawomocnego orzeczenia w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej lekarza weterynarii nie jest na gruncie ustawy z 1990 r. dopuszczalna, zarządzenie o odmowie jej przyjęcia było zasadne i znajdowało oparcie w art. 62 ust. 1 tej ustawy w związku z art. 530 § 2 i 429 § 1 KPK oraz art. 3 § 2 ustawy Przepisy wprowadzające KPK z 1997 r. i art. 4 ustawy z 26 czerwca 1995 r. o zmianie kodeksu postępowania karnego.

=====